

AL DR. JOSEP SÉCULI I BRILLAS

INTRODUCCIÓ

Fer un memoràndum de la vida d'en Séculi Brillas en molt poc temps, es fàcil i també difícil. Fàcil perquè havent desenvolupat tantes activitats tens molta matèria per poder explicar. I difícil perquè sempre et deixaràs coses molt importants per dir.

Tenint en compte lo exposat per Puchal, Viñas Borrell, etc., allò dels Butlletins del Col·legi, nosaltres ens limitarem a comentar aquells punts de la seva vida que jo he tingut la ocasió de conèixer i conèixer.

Va ser fill d'un gran veterinari (que no vaig conèixer), en Josep Séculi i Roca, destacat veterinari de Gavà i Barcelona, del qual en Josep M^a va heretar la vocació veterinària, les seves virtuts i el seu exemple.

LA SEVA MORT

En primer lloc, la seva mort ha suposat una gran pèrdua per la seva família, que a més de ser molt nombrosa (7 fills, tots sanitaris, i molts nets), ha estat sempre molt unida, i a tots ells el nostre més sentit condol, especialment a la seva esposa Thomy.

També els veterinaris catalans el trobarem molt a faltar perquè, fins i tot després de la seva jubilació (en realitat mai es va jubilar, ja que realment van ser 57 anys de serveis), era molt consultat per molts de nosaltres. Nosaltres (l'Acadèmia i l'Associació Catalana d'Història de la Veterinària), ja l'hem trobat a faltar. Ens reconforta que la seva gran i bona actuació humana i servicial, el Senyor l'haurà tingut molt en compte.

QUAN VAIG CONÈIXER AL COMPANYY SÉCULI ?

Va ser mitjançant els seus fets, a Saragossa l'any 1950, pocs dies abans d'acabar la carrera, vaig rebre un catàleg de Neosan, alguns medicaments i el llibre "Enfermedades del perro y del gato".

Més tard, l'any 1955 a Berga, el company Pere Vila i Cañellas em va parlar molt bé d'en Josep Séculi. En aquest mateix any, en la

celebració de la festivitat de Sant Francesc a Barcelona, hem va venir a saludar i a interessar-se per mi.

A partir de l'any 1956, al viure jo ja a Barcelona, a més de llegir els Annals del Col·legi, solia assistir a les conferències que, tant el Seminari com el Col·legi, estaven organitzant. Recordo que Séculi, ja de President, els dimarts i els dijous per la tarda casi mai faltava.

ELS SEUS INICIS

En Séculi va acabar la carrera l'any 1941 amb un molt bon expedient acadèmic, i suposo que iniciaria la professió amb molt d'entusiasme, vocació i ganes de treballar. Es va presentar a les primeres oposicions que es van convocar, les del Cos Nacional, i va ingressar amb un bon número.

Això, segurament, li va donar molta moral i disposat a anar per totes, i ja de bon principi es posà ja a l'avantguarda de l'escamot, el qual ja no va deixar gràcies a la seva competència, diligència i honestat.

A més del seu treball oficial a les Duanes, l'any 1942 entra als Laboratoris Rocador, i el 1946 entra a formar part de la Junta del Col·legi, encarregant-se la revista, la qual va anar millorant fins l'any 1978 (32 anys), sense fallar cap mes. Aquesta revista va donar nom i prestigi al Col·legi de Barcelona arreu d'Espanya, sense cap refús i si admiració.

LA SEVA PERSONALITAT

Era autoritari, enèrgic i exigent, començant per ell mateix i continuant amb les persones i companys de l'entorn, però sempre correcte, humà i gran sensibilitat. Anys mes tard hem va dir que, si un no es autoritari en les coses bàsiques, no es te autoritat, i en aquest cas es poden deixar de fer coses importants en moments oportuns. Era molt perfeccionista i no tolerava que les coses no es fessin be.

Als veterinaris que anaven al Col·legi en aquelles èpoques de Plétora els hi recomanava que estudiessin i treballessin, i si ho feien, i si podia, els ajudava a buscar i aconseguir feina (crec que va orientar a molts companys).

Hem dit que era autoritari, enèrgic, exigent i perfeccionista, i amonestava si ell ho creia convenient. Com a President del Col·legi (ho va ser durant 23 anys), si en alguna ocasió algun company era acusat d'alguna deficiència o falta en el servei, ell el defensava a capa i espasa, ja que raonava de la següent forma: es probable que aquest veterinari encausat no tingui tota la raó, però si nosaltres no el defensem, qui ho farà?.

LA CAPACITAT DE TREBALL I ORGANITZACIÓ

El que mai no he entès, ni crec que ho pugui entendre mai, era d'on treia el temps per fer tantes coses, i a més amb tant d'èxit. Per aconseguir això tenia que ser, a més de competent, diligent, programador, planificador, intuïció, futurista, saber governar i delegar, aprofitar les idees i ampliar-les, i sobretot moral de guanyador.

Hem de tenir en compte que sempre va tenir bons i grans col·laboradors, però ell sempre va ser el patró.

Els viatges que feia a Madrid (pel Cos Nacional, per l'empresa o per el Col·legi ...) eren molt ben aprofitats i amb poques despeses. Segurament no buscava les "Salas de Fiestas", però si tots els llocs on podia fer feina positiva. D'això en puc donar fe.

ACTUACIONS SEGURAMENT POC CONEGUDES

Entre aquestes tenim la campanya d'eradicació de la ràbia a Barcelona i província. Durant l dècada dels anys 40 la ràbia del gos s'anava estenent, sobretot als llocs esmentats, presentant-se fins i tot casos de ràbia humana. En Séculi, juntament amb els Caps de Ramaderia, Sanitat Veterinària i Laboratori Municipal, va realitzar als gossos un control sistemàtic i eficaç de vacunació, aïllament i exploració dels sospitosos, eliminació dels vagabunds. A partir del 1947 i al 1952, l'eficàcia fou molt bona. Aquests sistema va ser adoptat després a la resta d'Espanya.

La campanya realitzada contra la PPA l'any 1960, amb l'Hospitalet de Llobregat com a cap de lluita, i realitzada amb èxit, ja va ser més coneguda.

UN AVANÇAT (ho va ser en camps varis)

A la clínica de gossos i gats.- En Séculi mai va fer clínica de gossos i gats, però l'any 1949 va publicar el llibre "Enfermedades del perro y del gato", i Productos Neosan va llençar al mercat la sèrie "Red Neosan", destinada als gossos. Quant a Catalunya amb prou feines es feia aquesta clínica, a Barcelona solament la practicava el veterinari Román Luera Puente, i com a màxim una dotzena feien clínica d'aquests animals com a cosa secundària.

Mes tard s'incorporen els germans Roman i Miquel Luera, Manuel Marín, Jordi Colomer i altres.

Seguint amb els gossos, l'any 1960, al fundar-se l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Barcelona (per fusió del Seminari de Ciències Veterinàries i les Seccions Tècniques del Col·legi), si posà la Secció de Petits Animals. Més tard es va crear AVEPA, ja amb caràcter independent, perquè es va voler incorporar-se a l'Associació Mundial (WSAVA), i per tant havia de tenir entitat nacional, cosa que es va aconseguir gràcies a Luera, Séculi, Bernal, etc. Anys més tard (1980 i 1988) es feren a Barcelona sengles Congressos Mundials.

En Avicultura.- Ja sabem que l'avicultura a Espanya la va iniciar Salvador Castelló l'any 1896 a la seva Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar.

Durant varis anys (40-50), en Séculi fou membre del Tribunal dels exàmens que feia la Reial Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar. El 1954, Séculi va organitzar cursos d'avicultura per a veterinaris i el 1955 va fundar AVEA. Però ja abans, en Séculi, a través de Neosan, va publicar del 1951 al 1964 la revista Neosan Avícola, i el 1956 es va crear al Col·legi la Secció Tècnica d'Avicultura, i després, l'any 1960, a l'Acadèmia.

En Nutrició Animal.- Séculi també fou un avançat amb els seus treballs de nutrició a partir del 1951 A Neosan Avícola. Productes Neosan molt aviat va llençar al mercat preparats vitamínics i correctors vitamínics-minerals. El 1957 Conseller Tècnic de PICROSA (fàbrica de pinsos de Manresa). Cursos de nutrició al Col·legi, i el 1960 també es va incorporar aquesta Secció a l'Acadèmia.

En Terapèutica Veterinària.- Ja el 1942, Séculi, en contacte amb Rocador-Neosan, feren la primera sèrie sulfamídica completa per

veterinària a Espanya, i a partir d'aquí molts altres preparats. El 1947, especialitats per a gossos. El 1952 es fundaren els productes biològics Unisol. Tot això recolzat per la revista Neosan (1942-86), Neosan Avícola (1957-64), concursos científics, etc. El 1985 va passar a Beecham (empresa multinacional).

Accions socials.- Va enviar becaris a França i a d'altres punts. Fons Mutual d'Ajuda (llavors de gran interès). Nou local social (1975), quan érem solament 360 col·legiats, etc.

Des de l'any 1962 al 1977, va ser representant, per elecció dels Col·legis de Catalunya, davant del Consejo General de Colegios Veterinarios de España, defensant els Col·legis Catalans amb gran eficàcia, sense presentar-se cap refús cap a Catalunya.

SÉCULI HISTORIADOR

Podem afirmar que en Séculi Brillas ha estat historiador en els dos més amplis sentits de la paraula.

1r. Sentit.- Ell ha fet història, l'ha construït, si es que així podem dir-ho, degut a la gran tasca feta a Barcelona i a Catalunya. O sigui, fets que ell ha desenvolupat. I podem afirmar que a la Història de la Veterinària Catalana (anys 41-98) ell hi surt gairebé a cada full, sens menyspreu d'altres figures.

2n. Sentit.- Sense menysprear a d'altres historiadors catalans, va instaurar nombrosos premis científics: Darder, Farreras, Rosell i Vila, Homedes i Vidal Munné. Homenatge a Ramon Turró el 1954.

Però, a més, ha fet exhaustives biografies de veterinaris com Josep Presta, Ramón Turró, Segimon Malats, Mas Alemany, Riera Planagumà, Vidal Munné, etc., en tribunes com les Reials Acadèmies de Medicina i de Farmàcia de Catalunya, i a Madrid.

Per últim, el 1992 va ser Fundador i Primer President de l'Associació Catalana d'Història de la Veterinària, col·laborant en nombrosos treballs i revistes.

LA DARRERA VEGADA QUE EL VAIG VISITAR

En els darrers mesos de la seva vida el trucava periòdicament i, algunes vegades (espaiades), l'anava a veure. Fins els darrers

temps, amb perfecte lucidesa, em preguntava i s'interessava per les activitats col·legials i les diverses associacions, llegia els butlletins, etc., no amb afany crític, sinó per alegrar-se si les coses anaven endavant, i per si les seves consideracions personals podien ser-nos útils. I la veritat es que, fins els darrers moments, ens va ser molt útil.

En aquesta que seria l'última vegada, em va lliurar la necrològica que va dedicar al nostre estimat César Agenjo, i per publicar al Butlletí del Col·legi.

L'últim comentari que li vaig demanar, va ser la conveniència d'un homenatge nacional al veterinari de Lleó D. Fèlix Gordón Ordás (1885-1973) amb motiu del 25è. Aniversari de la seva mort, i que tan va fer per la veterinària espanyola (va crear la Direcció General de Ramaderia, laboratoris pecuaris regionals, estacions pecuàries, l'Institut de Biologia Animal, pla d'estudis Gordon, etc.). I en Séculi em va dir, jo no he compartit la seva ideologia política i no el vaig conèixer personalment, però puc afirmar que va fer molt, però molt, per la veterinària espanyola, i que va ser un veterinari competent, molt diligent i honest. Al preguntar-li si va ser més polític que veterinari, més del Cos Nacional que Municipal, etc., o a l'inrevés, em va respondre: va ser tres coses, i per aquest ordre: 1r. Veterinari, 2n. Veterinari i 3r. Veterinari, i acaba dient ! tirem endavant l'homenatge ¡.

Amb més de 56 anys d'activitat professional, ha estat un dels organitzadors i impulsors més destacats de la veterinària catalana, la qual va projectar a la resta d'Espanya.

Jo, a l'acaball d'aquesta modesta xerrada, vull dir que en Josep Séculi i Brillas va ser també les tres coses esmentades: 1r. Veterinari, 2n. Veterinari i 3r. Veterinari.

He dit. Moltes gràcies.

Jaume Roca i Torras
Veterinari

